

Personlig rapport från ett fartfylld skolmingel i Visby.

av Marie Andersson

Almedalen utvecklar skolan

JAG UNDRAR vad du tänker på när du hör ordet Almedalsveckan? Att du tänker på politik och näringsliv tror jag är ganska självklart. Att du förknippar det med skolan är jag däremot lite mer tveksam till. När jag fick tag på Almedalsveckans programtidning insåg jag att skolan är en självklar del av Almedalsveckan, något jag aldrig tidigare har förstått. Av 1 041 evenemang var det cirka 80 stycken som var skol-/barn-/ungdomsrelaterade. En diger blandning med fokus på allt från förskolan till högskole-/universitetsnivå.

Eftersom det är många evenemang är det en omöjlighet att ta del av alla, men med lite planering går det att hinna med en hel del seminarier och/eller debatter varje dag, om man nu vill och orkar. Vad sägs om till exempel: *Upprop för högre utbildning* TCO/SSCO, *Hur höjer vi resultaten på IV-programmet? Att motivera lågmotiverade* Fryshuset, *Vad hände med den svenska skolpolitiken* Lärarnas Riksförbund, *Nyfiken på utomhuspedagogik?* NCU, *Varför lyckas en del skolor bättre än andra* SKL, *Det digitala klassrummet är här!* UR, *Därför får Sverige inga fler Nobelpris, den fria tankens betydelse* SULF, *Förskolan: nästa svenska exportsuccé* Almega! Debatteringen, *Framgångsrika skolle-*

dare i spänningsfält och allianser – samtal om hållbart ledarskap Sveriges Skolledarförbund och *Repriser från 90-talet: barnen får inte bli krisens förlorare* Lärarförbundet/Rädda barnen.

JAG HADE BARA VARIT LEDIG i en dryg vecka när den fartfyllda Almedalsveckan drog igång. Jag ångrar inte en enda sekund av den och att jag faktiskt tog mig tid att engagera mig i detta ”skolmingel”. Jag gick än hit och än dit på Visbys gator till olika seminarier och debatter. Ena gången fick jag trängas i studentkåren Rindis lokaler medan jag andra gånger fick slå mig ner i en stor Spegelsal på ett hotell i Visby eller i Almedalsbibliotekets aula.

Oavsett var jag gick var det alltid fullt av människor som ville delta och ibland var det fler åhörare än vad det fanns sittplatser för. Vid andra tillfällen stod jag på en gata, i ett bibliotek eller i ett utställningstält för att diskutera pedagogik, kunskap, skolfrågor, begrepp och mycket annat med engagerade människor inom och utanför skolans värld.

REFLEKTIONER KRING DET jag har lyssnat på och samtalat om under Almedalsveckan:

Jag har fyllts med tankar och idéer, allteftersom jag gått från se-

minarier och debatter. Däremellan har jag också stött på människor och organisationer som även de har tillfört mig något.

Inte vilken gul buss som helst. En hel rullande förskola/klassrum med kök, torkskåp och viloplats och – viktigast av allt – utbildade pedagoger.

Jag stötte på Mobila förskolan. En helt vanlig gul buss som fylls med förskolebarn, vilka åker till olika platser och där har sin förskoledag, nya äventyr varje dag. Tyvärr fanns ingen där när jag kom dit, men den gula bussen stod där och jag blev inspirerad och satte genast igång att fantisera. Tänk att fylla en buss med elever och sedan köra dem till en speciellt utvald plats för dagen och där lärandet kommer in i ett verkligt sammanhang.

Det har debatterats flitigt under veckan. De flesta debatterna som jag var på har haft fokus på läraren. Läraren ska ha höga förväntningar på sina elever, läraren ska skapa relationer med sina elever, läraren ska ha ett stort engagemang, lära-

ren ska ha en gemensam målbild och lärarna ska få arbetsro. Dessa områden verkar vara något som beslutsfattare, politiker och styrande inom de olika lärarförbunden tagit fasta på. Fokus på eleven, inte som konsument utan som producent, har tyvärr inte varit lika stark i den allmänna debatten. Kanske dags att tänka om. Ju mer elevinflytande desto större motivation hos eleven. Det enda seminariet som jag var på och som hade tydlig fokus på eleven och elevinflytande var Surfalugnt.

IKT som pedagogiskt verktyg i skolan, det självklara som samhället kretsar kring idag, det som våra barn och ungdomar ser som det absolut självklara, har i den allmänna skoldebatten under Almedalsveckan inte varit så tydlig som jag önskar. IKT finns här och nu och det kan vi i skolan inte blunda för. Vi borde visa mer nyfikenhet inom detta område och låta våra elever visa och lära oss om vi inte själva kan och behärskar. Skolan möter ALLA barn och har därför ett oerhört stort ansvar för att dessa elever ska bli kunniga inom IKT (om de nu inte redan är det). Här måste lärare och skolan tänka om.

I ett seminarium diskuterades: *Vem får IG, skolan eller eleven?* Jag tycker detta är mycket intressant och något som alla verksamma inom skolan behöver reflektera kring. Varför lägger vi fokus på att det är eleven som får IG när det kanske i själva verket är vi, läraren, skolan, skolledaren som får IG? Det är inte eleven som ska ändra på sig, det är snarare organisatio-

nen som finns runt om eleven som behöver tänka om.

Och så här fortsätter det, varje seminarium, debatt eller diskussion har skapat nya reflektioner, nya tankar hos mig. Jag tar reflektionerna med mig för att på så sätt försöka byta perspektiv i min skolvardag. Se det vanliga som det ovanliga, hur tänker jag kring pedagogiska frågor, hur skulle jag göra om jag vore elev och så vidare.

ALMEDALSVECKAN ÄR med andra ord en skolutvecklingsplats där var och en som är intresserad av skolfrågor kan lyssna, samtala, ställa frågor, lära sig nytt, utbyta erfarenheter, mingla, omvärdera sina egna tankar om skolan och på så sätt skolutveckla sig själv och därmed den arbetsplats där man är verksam.

Här träffar du människor som du inte har träffat tidigare eller någon som du kanske har haft kontakt med via e-mejl eller bloggen. Det blir personliga möten som i sin tur påverkar skolan i samhällsdebatten. På Visbys gator möts partiledare, organisationer, IT-professorer, lärare, företagare, skolchefer, rektorer, matematikforskare och många, många fler. Att mötas, diskutera, samtala i stort och smått är en kraftfull handling och den borde vi ta vara på, vi som arbetar i skolan.

Här finns möjligheten att ställa frågor eller diskutera med personer som du i vanliga fall inte har möjlighet att träffa. Jag fick till exempel möjlighet till ett kort samtal med Eva-Lis Sirén, Lärarförbundets ordförande och skolchefen i

Länkar

www.gotland.se/almedalsveckan/
Mobila förskolan www.mobilaforsskolor.se.
Surfa Lugnt www.surfalugnt.se.
IKT (internet och kommunikation i skolan) iktskola.ning.com/

min kommun pratade jag med, både före, under och efter en debatt.

JAG VALDE BORT STRANDEN denna högsommarvecka och fick därmed förståelse och insikt i att här borde alla lärare få vara.

Byt ut enstaka fortbildningstillfällen i din kommun mot detta och du går härifrån, full av entusiasm, reflektioner och påfylld av pedagogiska tankar – det går liksom inte att värja sig, du dras med i samhällsdebatten, entusiasmeras av andra entusiaster. Almedalsveckan inbjuder till skolutveckling, helt gratis, eftersom alla evenemang ska vara öppna och tillgängliga för den som vill lyssna och delta med frågor. Har du möjlighet och intresse för att delta i skolutvecklingsfrågor ska du börja fundera på om du nästa år ska bege dig till Almedalsveckan.

Om du nu bestämmer dig för att åka till Almedalsveckan nästa år hoppas jag att vi stöter ihop på ett knöckfullt seminarium, på ett café eller i någon gränd i Visby. Då kan vi utbyta erfarenheter och idéer och på så sätt fortsätta skolutveckla den svenska skolan.

Marie Andersson, grundskollärare på Gotland, skriver bloggen Öpedagogen, <http://opedagogen.blogspot.com>.